

197

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 3 maja 1950 r.

w sprawie obierania miejsca wykonywania praktyki przez pracowników służby zdrowia, zwolnionych z zawodowej służby wojskowej.

Na podstawie art. 25 ust. 4 i 26 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, co następuje:

§ 1. 1. Lekarze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej mogą obrać miejsce wykonywania praktyki w miejscowości, w której w ciągu roku przed zwolnieniem ze służby wojskowej pełnili tę służbę nieprzerwanie przez okres co najmniej sześciu miesięcy. Obranie takiego miejsca praktyki przysługuje lekarzowi niezależnie od norm ilościowych ustalonych na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia.

2. Na dowód pełnienia służby wymienionej w ust. 1 lekarze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej przedstawiają zaświadczenie wydane przez władze wojskowe.

§ 2. Lekarz zwolniony z zawodowej służby wojskowej obowiązany jest dokonywać wobec władz administracji ogólnej (służby zdrowia) zgłoszeń określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 28 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia, niezależnie od obowiązku udowodnienia okoliczności, o których mowa w § 1.

§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lekarzy-dentystów, felczerów, techników i uprawnionych techników dentystycznych oraz położnych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

198

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 3 maja 1950 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą.

Na podstawie art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 616) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 37, poz. 283 i z 1945 r. Nr 46, poz. 262) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 23 otrzymuje brzmienie:

„§ 23. Sól przemysłowa będzie wprowadzana do obrotu wyłącznie przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego we wszystkich postaciach w zależności od celu, do którego ma być użyta.“;

2) uchyla się §§ 24, 25, 26, 27, 28 i 29;

3) § 30 otrzymuje brzmienie:

„§ 30. Nabywcy soli przemysłowej obowiązani są prowadzić księgę kontroli tej soli według wzoru ustalonego przez Ministra Górnictwa w drodze zarządzenia.“;

4) § 31 otrzymuje brzmienie:

„§ 31. (1). Sól przemysłowa nie może być odstępowana pod żadnym tytułem innym osobom.

(2). Wszelkiego rodzaju sól przemysłowa nie może być użyta do innych celów niż przemysłowe. Nie może ona być również użyta na cele przemysłu spożywczego.“;

5) uchyla się §§ 32, 33 i 34;

6) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. Nabywcy soli rybackiej oraz soli przemysłowej powinni sól tę przechowywać w pomieszczeniach zabezpieczonych przed dostępem osób niepowołanych. Sól w tych pomieszczeniach powinna być przechowywana w sposób umożliwiający sprawdzenie magazynowanego zapasu, a zakłady przechowujące taką sól powinny posiadać odpowiednie dla jej ważenia wagi.“;

7) uchyla się § 40;

8) § 41 otrzymuje brzmienie:

„§ 41. Środki skazania soli bydłowej ustala Minister Górnictwa w drodze zarządzenia.“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*